

РЕШЕНИЕ

№ 2903

гр. София, 28.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в публично заседание на 28.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **12415** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 4 и чл. 9б, ал. 3, във връзка с чл. 4 от Закона за местните данъци и такси (ЗМДТ), във връзка с чл. 107 и чл. 144 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на [фирма], с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], представявано от Й. Д. К. - Управител, чрез адв. К. срещу Акт за установяване на задължение по декларация № СФД21-ТД26-877/4/13.08.2021г., издаден от старши инспектор по приходите при отдел „Общински приходи – Общински приходи“, при Столична Община, потвърден с Решение № СФД21-РД28-277/01.11.2021 г. от Директора на отдел „Общински приходи“ към направление „Финанси и здравеопазване“ при Столична община.

С АУЗД за [фирма] са установени задължения за данък върху недвижимите имоти (ДНИ), за периода 01.01.2019 г. - 31.12.2021г. в размер на 1 712,99 лв. (1 531, 41 лв. главница и 181,58 лв. лихва).

В жалбата, от съда се иска оспореният акт да бъде отменен като незаконосъобразен. Според оспорващия, сградата, в която се намират самостоятелните обекти, на които той е собственик и за които са установени посочените публични задължения, не е въведена в експлоатация към датата на влизане в сила на чл.15, ал.5 ЗМДТ и по тази причина е ДНИ се дължи от 01.01.2021г., защото към тази дата все още не е било издадено удостоверение за въвеждане в експлоатация на декларираните от дружеството имоти. Твърди се, по делото няма данни, цитираните в нот.акт №

199/2013г. имоти да са прехвърлени в 4груп строеж“, както твърди органът по приходите. Сочи се, че адресатът на акта е бил добросъвестен и изпълнявал стриктно задълженията си, произтичащи от закона, поради което АУЗД по отношение на процесните имоти следва да бъде отменен като неправилен и незаконосъобразен респ. да му бъдат върнати неоснователно платените суми за ДНИ за периода 01.01.2019 г. - 31.12.2021г. .

Жалбоподателят, редовно призован за с.з. , се представлява от адв. Д., която поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена. По време на проведените по делото открити съдебни заседания, оспорващият не се представлява. Претендира разноски.

Ответникът по жалбата – Директора на отдел „Общински приходи“ към направление „Финанси и стопанска дейност“ при Столична община не се явява. Представлява се от юрисконсулт С., която оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен Съд С. - град, III отделение, 7-ми състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от страните доводи и събраните доказателства, намира за установено, от фактическа страна следното:

Между страните не се спори, че [фирма] е собственик на имот с партиден № 7221F139833, представляващ 3 броя нежилищни обекта, находящи се в [населено място], [улица], а именно: -Ателие С74-75 и мазе 517 с идентификатор на обекта 68134.702.432.1.64; - Ателие С70 и мазе 515 Е. с идентификатор на обекта 68134,702.432.1.62 и - Ателие С71 и мазе 516 Е. с идентификатор на обекта 68134,702.432.1.63, придобити с нотариален акт № 183, том IV, рег. № 12815, дело № 687 от 26.06.2013г., поправен с нотариален акт № 46, том V, рег.№ 12231, дело № 762 от 26.06.2015г.

С декларации № [ЕГН]/31.05.2021г. [фирма], на основание чл. 14 от ЗМДТ е декларирано съответно трите нежилищни имота: 3 броя ателиета и 3 броя мазета към тях.

По инициатива на административния орган, с нареждане рег. № СФД21-ТД26-877/3/15.07.2021г. на старши инспектор по приходите при отдел „Общински приходи“ при Столична Община е наредено образуване на производство по чл. 107, ал. 1 и ал. 3 от ДОПК за установяване на дължимите от [фирма] публични общински вземания.

[фирма] е било уведомено за началото на административното производство, чрез връчване на посоченото нареждане. На лицето е дадена възможност да направи възражения и да представи доказателства.

Вземайки предвид събраните доказателства и подадените от [фирма] декларации по реда на чл. 14 от ЗМДТ, инспектор по приходите е издал АУЗД № СФД21-ТД26-877/4/13.08.2021г., потвърден с решение № СФД21-РД28-277/01.11.2021г. Директора на отдел „Общински приходи“ към направление „Финанси и здравеопазване“ при Столична община и преписката е върната на органите по приходите за издаване на нов АУЗД с конкретни указания.

Със Заповед № СОА20-РД09-1362/14.02.2020 г. на Кмета на Столична Община (служебно известна на съда), са определени длъжностните лица, които могат да извършват производства по установяване, обезпечаване, събиране и контрол на публичните общински вземания за местни данъци и такси по реда на ДОПК, във връзка с чл. 4, ал. 1 и ал. 3 и чл. 9б от ЗМДТ, сред които са служителите на длъжност „старши инспектор“ в отдел „Общински приходи“.

Административен Съд С. - град, III отделение, 7 състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Решение № СФД21-РД28-277/01.11.2021г. от Директора на отдел „Общински приходи“ към направление „Финанси и здравеопазване“ при Столична община е връчено на 09.11.2021г., поради което следва да се приеме, че подадената до АССГ, чрез административния орган жалба на 23.11.2021 г. е в рамките на 14-дневния преклузивен срок чл. 107, ал. 4, във връзка с чл. 144 от ДОПК. Във връзка си изложеното съдът намира, че е сезиран от надлежна страна – участник в производството по издаване на индивидуалния административен акт, който подлежи на оспорване, поради което жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

На първо място е необходимо да се отбележи, че оспореният акт е издаден от длъжностно лице, надлежно оправомощено съгласно чл. 4, ал. 4 и ал. 5 от ЗМДТ, видно от описаната по-горе заповед на Кмета на Столична Община.

Освен събраните в хода на ревизионното производство писмени доказателства, в хода на съдебното производство не бяха събрани и приети други гласни или писмени доказателства.

Съгласно чл. 15 от ЗМДТ (в редакцията, в сила до 31.12.2018 г., за новопостроените сгради или части от сгради се дължи данък от началото на месеца, следващ месеца, през който са завършени или е започнало използването им.

Видно от приложения по делото нотариален акт № 183, том IV, рег. № 12815, дело № 687 от 26.06.2013г., поправен с нотариален акт № 46, том V, рег. № 12231, дело № 762 от 26.06.2015г., безспорно се установява, че процесните недвижими имоти, общо три на брой (3 бр. ателиета и мазета към тях), за които са установени публичните вземания, се намират в сграда на етап на завършеност „груб строеж“ към момента на прехвърлителната сделка през 2013г. т.е. до 31.12.2018 г. [фирма] не е дължало никакви данъци за процесните самостоятелни обекти, защото сградата, в която са се намирали те не е била въведена в експлоатация.

С изменението на чл. 15 от ЗМДТ (ДВ, бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.), е приета нова ал. 5, според която данъкът по ал. 1 се дължи и в случаите, когато в двегодишен срок от завършването на сградата в груб строеж, съответно – в едногодишен срок от съставяне на констативен акт по чл. 176, ал. 1 от Закона за устройство на територията, сградата не е въведена в експлоатация или не е издадено разрешение за ползване. С това изменение, законодателят е въвел задължение за заплащането на ДНИ от собственика на сградата, построена в груб строеж, респективно на самостоятелни обекти в нея, в случай, че тя не е въведена в експлоатация или не е издадено разрешение за ползване, в посочения в закона срок.

В разглеждания казус е безспорно, че сградата е била построена на етап "груб строеж" още през 2013г. и това обстоятелство, както бе отбелязано по-горе е видно от представения по делото нот. акт № 183/2013г., като по тази причина по делото не е налице и съответния констативен протокол по чл. 181 от ЗУТ. По тази причина и във връзка въведеното задължение по чл. 15, ал. 5 от ЗМДТ, [фирма] се явява задължено лице за заплащане на ДНИ, считано от 01.01.2019 г. Следва да се отбележи, че в закона не е предвидено, че нормата ще действа само за новопостроените сгради, поради което е необходимо да се приеме, че тя е приложима и за сградите, които към

01.01.2019 г. са били построени на етап груб строеж, но не са били въведени в експлоатация или за тях не е издадено разрешение за ползване. Според настоящия съдебен състав чл. 15, ал. 5 от ЗМДТ няма обратна сила (съгласно чл. 14, ал. 1 от Закона за нормативните актове), защото регулира за в бъдеще обществени отношения, свързани с въвеждането в експлоатация на новопостроени сгради. За собствениците на такива новопостроени сгради няма да възникнат публични задължения за заплащане на ДНИ за минал период, т.е. две години след построяването им на етап груб строеж, а от момента на влизането на закона в сила, т.е. от 01.01.2019 г. и то само ако са минали две години от завършването им на етап груб строеж. В случая процесната сграда е била завършена на такъв етап през 2013 г., поради което ДНИ, е дължим от 01.01.2019 г.

Във връзка с изложеното, съдът намира, че жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

С оглед горното и предвид изхода на спора, на ответника по делото следва да бъдат присъдени и разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 349, 90 лв., съгласно чл.8, ал.1, т.2 от НАРЕДБА № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Водим от горното и на основание чл. 160, ал. 1, пр. 2 и пр. 2, във връзка с чл. 144 от ДОПК, Административен Съд С. - град, III отделение, 7-ми състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК] с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], представлявано от Й. Д. К. - Управител, чрез адв. К. срещу Акт за установяване на задължение по декларация № СФД21-ТД26-877/4/13.08.2021г., издаден от старши инспектор по приходите при отдел „Общински приходи – Общински приходи”, при Столична Община, потвърден с Решение № СФД21-РД28-277/01.11.2021 г. от Директора на отдел „Общински приходи“ към направление „Финанси и здравеопазване” при Столична община.

ОСЪЖДА на [фирма], ЕИК[ЕИК] да заплати на Столична Община, на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК, сумата от 349,90 (триста четиридесет и девет лева и деветдесет ст.) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение, съгласно чл. 8, ал. 1, т. 2 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, съразмерно на отхвърлената част от жалбата.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния Административен Съд на Република България.

СЪДИЯ: